Bar Kamtza and the End of Jewish Sovereignty

Marom, January 2014

Babylonian Talmud, Tractate Gittin 56

The destruction of Jerusalem came through a Kamtza and a Bar Kamtza. A certain man had a friend named Kamtza and an enemy named Bar Kamtza. Once he made a party and said to his servant, "Go and bring Kamtza." The servant went and brought him Bar Kamtza. When the man who gave the party found him there he said, "See, you tell tales about me; what are you doing here? Get out." Said the other, "Since I am here, let me stay, and I will pay you for whatever I eat and drink."

He said, "No." "Then let me give you half the cost of the party." "No," said the other. "Then let me pay for the whole party." He still said, "No," and he took him by the hand and put him out. Said the other, "Since the Rabbis were sitting there and did not stop him, this shows that they agreed with him. I will go and inform against them, to the Government." He went and said to the Emperor, "The Jews are rebelling against you." He said, "How can I tell?" He said to him, "Send them an offering and see whether they will offer it on the altar." So he sent with him a fine calf.

While on the way he made a blemish on its upper lip, or as some say on the white of its eye, in a place where the Jews count it a blemish but they do not. The Rabbis were inclined to offer it in order not to offend the Government. Said Rabbi Zecharia ben Abkulus to them, "People will say that blemished animals are offered on the altar." In order that he should not go and inform against them, they then proposed to kill Bar Kamtza. However, Rabbi Zecharia ben Abkulus said to them, "Is one who makes a blemish on consecrated animals to be put to death?" Rabbi Yochanan thereupon remarked, "Through the self-effacement of Rabbi Zecharia ben Abkulus, our House has been destroyed, our Temple burnt and we ourselves exiled from our land..."

תלמוד בבלי, גיטין נו

אקמצא ובר קמצא חרוב ירושלים, דההוא גברא דרחמיה קמצא ובעל דבביה בר קמצא, עבד סעודתא, אמר ליה לשמעיה: זיל אייתי לי קמצא, אזל אייתי ליה בר קמצא. אתא אשכחיה דהוה יתיב, אמר ליה: מכדי ההוא גברא בעל דבבא דההוא גברא הוא, מאי בעית הכא! קום פוק! אמר ליה: הואל ואתאי שבקן, ויהיבנא לך דמי מה דאכילנא ושתינא.

אמר ליה: לא. אמר ליה: יהיבנא לך דמי פלגא דסעודתיך! אמר ליה: לא. אמר ליה: לא. אמר ליה: לא. אמר ליה: לא. דמי כולה סעודתיך! א"ל: לא. נקטיה בידיה ואוקמיה ואפקיה. אמר: הואיל והוו יתבי רבנן ולא מחו ביה, ש"מ קא ניחא להו, איזיל איכול בהו קורצא בי מלכא. אזל אמר ליה לקיסר: מרדו בך יהודאי! א"ל: מי יימר! א"ל: שדר להו קורבנא, חזית אי מקרבין ליה. אזל שדר בידיה עגלא תלתא.

בהדי דקאתי שדא ביה מומא בניב שפתים, ואמרי לה בדוקין שבעין, דוכתא דלדידן הוה מומא ולדידהו לאו מומא הוא. סבור רבנן לקרוביה משום שלום מלכות, אמר להו רבי זכריה בן אבקולס, יאמרו: בעלי מומין קריבין לגבי מזבח! סבור למיקטליה, דלא ליזיל ולימא, אמר להו רבי זכריה, יאמרו: מטיל מום בקדשים יהרג! אמר רבי יוחנן: ענוותנותו של רבי זכריה בן אבקולס, יוחנן: ענוותנותו של רבי זכריה בן אבקולס, החריבה את ביתנו, ושרפה את היכלנו, והגליתנו מארצנו...

The Emperor sent against them Governor Vespasian who came and besieged Jerusalem for three years. There were in it three men of great wealth, Nakdimion ben Gurion, Ben Kalba Shavua and Ben Tzitzit Hakesset... One of these said to the people of Jerusalem, "I will keep them in wheat and barley." A second said, "I will keep them in wine, oil and salt." The third said, "I will keep them in wood..." These men were in a position to keep the city for twenty-one years.

The zealots were then in the city. The Rabbis said to them, "Let us go out and make peace with the Romans." They would not let them, but on the contrary said, "Let us go out and fight them." The Rabbis said, "You will not succeed." They then rose up and burnt the stores of wheat and barley so that a famine ensued...

Abba Sikra, the head of the zealots in Jerusalem was the son of the sister of Rabban Yochanan ben Zakkai. The latter sent to him saying, "Come to visit me in secret." When he came he said to him, "How long are you going to carry on in this way and kill all the people with starvation?" He replied, "What can I do? If I say a word to them, they will kill me." He said, "Devise some plan for me to escape. Perhaps I shall be able to save a little."

He said to him, "Pretend to be ill, and let everyone come to inquire about you. Bring something bad smelling and put it by you so that they will say you are dead. Let then your disciples get under your bed, but no others, so that they shall not notice that you are still light, since they know that a living being is lighter than a corpse." He did so, and Rabbi Eliezer went under the bier from one side and Rabbi Yohushua from the other. When they reached the door, some men wanted to put a lance through the bier. He said to them, "Shall the Romans say, 'They have pierced their Master?" They wanted to give it a push. He said to them, "Shall they say that they pushed their Master?" They opened a town gate for him and he got out.

שדריה עילוייהו לאספסיינוס קיסר. אתא, צר עלה תלת שני. הוו בה הנהו תלתא עתירי: נקדימון בן גוריון, ובן כלבא שבוע, ובן ציצית הכסת... חד אמר להו: אנא זיינא להו בחיטי ושערי, וחד אמר להו: בדחמרא ובדמלחא ומשחא, וחד אמר להו: בדציבי... הוה להו למיזן עשרים וחד שתא.

הוו בהו הנהו בריוני, אמרו להו רבנן: ניפוק ונעביד שלמא בהדייהו, לא שבקינהו. אמרו להו: ניפוק ונעביד קרבא בהדייהו, אמרו להו רבנן: לא מסתייעא מילתא. קמו קלנהו להנהו אמברי דחיטי ושערי, והוה כפנא...

אבא סקרא ריש בריוני דירושלים בר אחתיה דרבן יוחנן בן זכאי הוה, שלח ליה: תא בצינעא לגבאי. אתא, א״ל: עד אימת עבדיתו הכי, וקטליתו ליה לעלמא בכפנא! א״ל: מאי איעביד, דאי אמינא להו מידי קטלו לי! א״ל: חזי לי תקנתא לדידי דאיפוק, אפשר דהוי הצלה פורתא.

א״ל: נקוט נפשך בקצירי, וליתי כולי עלמא ולישיילו בך, ואייתי מידי סריא ואגני גבך, ולימרו דנח נפשך, וליעיילו בך תלמידך ולא ליעול בך איניש אחרינא, דלא לרגשן בך דקליל את, דאינהו ידעי דחייא קליל ממיתא. עביד הכי, נכנס בו רבי אליעזר מצד אחד ורבי יהושע מצד אחר, כי מטו לפיתחא בעו למדקריה, אמר להו: יאמרו רבן דקרו! בעו למדחפיה, אמר להו: יאמרו רבן דחפו! פתחו ליה בבא, נפק. When he reached the Romans, he said, "Peace be unto you, O king, peace be unto you, O king." Vespasian said, "Your life is forfeit on two counts, one because I am not a king and you call me king, and again, if I am a king, why did you not come to me before now?" He replied, "As for your saying that you are not a king, in truth you are a king, since if you were not a king Jerusalem would not be delivered into your hand...

As for your question, why if you are a king, I did not come to you till now, the answer is that the *biryonim* among us did not let me." He said to him, "If there is a jar of honey round which a serpent is wound, would they not break the jar to get rid of the serpent?" He could give no answer. Rabbi Yosef, or as some say Rabbi Akiva, applied to him the verse, *God turns wise men backward and makes their knowledge foolish* (Yeshayahu 44). He ought to have said to him, "We take a pair of tongs and grip the snake and kill it, and leave the jar intact..."

He said, "I am now going, and will send someone to take my place. You can, however, make a request of me and I will grant it." He said to him, "Give me Yavne and its Sages, and the family chain of Rabban Gamliel, and physicians to heal Rabbi Zadok." Rabbi Yosef, or some say Rabbi Akiva, applied to him the verse, *God turns wise men backward and makes their knowledge foolish* (Yeshayahu 44). He ought to have said to him, "Let them off this time."

כי מטא להתם, אמר: שלמא עלך מלכא, שלמא עלך מלכא! א״ל: מיחייבת תרי קטלא, חדא, דלאו מלכא אנא וקא קרית לי מלכא! ותו, אי מלכא אנא, עד האידנא אמאי לא אתית לגבאי! א״ל: דקאמרת לאו מלכא אנא, איברא מלכא את, דאי לאו מלכא את לא מימסרא ירושלים בידך...

ודקאמרת אי מלכא אנא אמאי לא קאתית לגבאי עד האידנא! בריוני דאית בן לא שבקינן. אמר ליה: אילו חבית של דבש ודרקון כרוך עליה, לא היו שוברין את החבית בשביל דרקון! אישתיק. קרי עליה רב יוסף, ואיתימא רבי עקיבא: משיב חכמים אחור ודעתם יסכל (ישעיהו מד), איבעי ליה למימר ליה...

אמר ליה: מיזל אזילנא ואינש אחרינא משדרנא, אלא בעי מינאי מידי דאתן לך. אמר ליה: תן לי יבנה וחכמיה, ושושילתא דרבן גמליאל, ואסוותא דמסיין ליה לרבי צדוק. קרי עליה רב יוסף, ואתימא רבי עקיבא: משיב חכמים אחור ודעתם יסכל (ישעיהו מד), איבעי למימר ליה לשבקינהו הדא זימנא.